

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004319872944/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

jo ikke blive færdig med en Linie, før Du allerede er kommen med ti Modsigelser.»

«Ja, det er vel min Skyldighed,» sagde Thomas. «Det har jeg da hørt alle Folk sige, som kjende til det, at naar Een skriver eller beretter Noget, saa skal hver den, som ikke vil være ham en falsk Ven, sige lige alt det, som han kan udtænke derimod. – Og derfor holder jeg da ogsaa for, at Conrad nu vil til at udtale sin Betænkning.»

«Ja,» svarede jeg: «Jeg har jo nok tænkt paa, at der kunde være Et og Andet.» –

Christian satte et Ansigt op som en Forfatter, der har faaet Nok af Kritik, og svarede noget kort: «Aa, lad os nu heller opsætte det til en anden Gang; det har jo ingen Hast.» Rigtigheden heraf maatte indrømmes; men som det gaaer med saa Meget, der opsættes, saaledes gik det nu ogsaa med min Recension: den kom aldrig siden frem, men gik tabt baade for Christian og Verden. Læseren maa da nøies med Novellen selv og den sporadiske Kritik, der indeholdes i Thomas's fordringsløse Bemærkninger.

Kort Tid efter kom Onkel en Dag til mig og sagde: «Conrad! Du maa nu til at tænke alvorlig paa at blive Student: det er derfor paa Tide, at Du reiser til Byen for at samle noget mere Lærdom, end Du kan faae her. Jeg har skrevet til en Mand, som gjør Folk færdige til Examen Artium, og han har lovet at dimittere Dig. – Imorgen skal Jakob ind med Hvede, saa kan Du følge med. Du bliver da derinde, til Du har taget din Examen: saa skal Du igjen være velkommen herude.»

Denne uventede Bestemmelse faldt mig tungt paa Hjertet. Jeg ventede dog altid i mit stille Sind, at der nok vilde komme en eller anden Begivenhed, der pludselig skulde hæve mig til Storhed; og min Overbevisning herom var saa stærk, at jeg følte et inderligt Ubehag ved Tanken om at gjøre et virkeligt, men saa ringe Skridt mod Maalet, som det at tænke alvorlig paa at blive Student. Det forekom mig, at jeg opgav min Ret til, at Lykken skulde hjælpe mig, naar jeg først ligesom andre Mennesker skulde tage Examen og begynde paa den sædvanlige lange reglementerede Vandring. Men da jeg vel vidste, at Indvendinger ikke nyttede, spurgte jeg blot om, hvor jeg da skulde hen i Kjøbenhavn.